

NOORD-BRABANDER.

NUMMER. 24

'S-BOSCH. DONDERDAG 25 FEBRUARIJ 1836.

Kerkelyke Staat.

RÖME.

AANSTAAN van den H. Vader Paus Gregorius XVI, gedaan in het geheim consistorie van den 1 Februarij 1836.

Reeds begint het reede jaar sedert wij, zonder het te verdienen, door een ondoetgrondelijk besluit van God op den stoel van den gelukkigigen Petrus geplaatst zijn geweest. Mogte het Gode behagen dat wij die wenschen, die gij ons volgens gebruik en met uwe welwillendheid, die u eigen is, op den verjaardag onzer troonsbeklimming gult aanbieden, met eene treugde konden ontvangen die aan de uitdrukking uwer gevoelens jegens ons beantwoorde.

Doet hoedanig is de gesteldheid der tijden rampzalig en strydig met onze wenschen! immers de rampen die zelfs in den beginne van ons pantschap de Kerk overweldigden, zijn niet alleen niet verminderd maar van dag tot dag vermeerderd, in zoo verre zelfs dat te midden der gelukwenschingen en gebeden wij ons niet zouden kunnen onthouden de droefheid, die ons overstelpt, te onderdrukken.

Gij weet, om het overige daartelaten, in welken staat de zaken der Kerk in het koninkrijk Portugal sich bevonden, toen wij tweemaal ons in uw midden bitterlijk beklagden over de beleedigingen de Kerk aangedaan en over de aanslagen tegen hare geheiligde magt en tegen hare vrijheid.

Batrauenswaardige zaak en geheel eener natie onwaardig, die er trots op was aan Koningen te gehoorzamen, die met den titel van zeer getrouwe verzeerd waren! na onze dringende aansoeken en herhaalde vermaningen, na zoo vele blijken van geroekt geduld, heeft men van die schandige onbegrepeningen tegen de Kerk en hare eerdwaardige regten, niet afgezien en het kwaad door veele eorde voortbehouden. Het is niet alleen de onbegrepening, die de Kerk en hare eerdwaardige regten, niet afgezien en het kwaad door veele eorde voortbehouden. Het is niet alleen de onbegrepening, die de Kerk en hare eerdwaardige regten, niet afgezien en het kwaad door veele eorde voortbehouden. Het is niet alleen de onbegrepening, die de Kerk en hare eerdwaardige regten, niet afgezien en het kwaad door veele eorde voortbehouden.

Gij heeft hooreel dit alles onze droefheid, waarmede wij doordrongen zijn, verzaarten ons in het reede over langen tijd genomen voornemen versterkt, om voor zoo veel in ons is, volgens de pligt van onzen apostolischen last en de magt, die wij van boven ontvangen hebben in de menigvuldige rampen te voorzien. Doch hierbij bepalen zich de redenen onzer droefheid niet. Gij zelfs eerwaarde broeders, die geroepen zijt om in onze zorgen te deelen, begrijpt zeer wel dat, hooger wij deze rampen bitterlijk beweegen, zich eene nieuwe en droefige oorzaak tot tranen opdoet. Immers wie kan onwastend zijn welke rampen de aulaten, die zoo ongelukkiglijk het koninkrijk van Spanje, tot hertoe zoo onderscheiden door de zelfde godadienst en eerd voor den heiligen Stoel, schokken, in de Kerk van Iesus Christus hebben te weeg gebragt.

» Een twist in Spanje gerozen zijnde ten aanzien der regten op den troon, wilden wij volgens het door onze voorgangers aangenomen gebruik, een gedrag houden, hetwelk de regten van den een zoo min als van den anderen benadeelde. Maar tevens bezielde door liefde tot den vrede, en willende voorzien in de behoeften der geloovigen in dat uitgestrekte rijk, door ons voornemen aan de belanghebbenden te doen kennen, legden wij ook onze bedoeling, aan den dag om de zaken zoo te schikken, dat de wederzijdsche betrekkingen op den varigen voet konden blijven.

» Daar men echter hierin niet wilde treden dan op voorwaarden geheel strydig met onze bedoeling, hebben wij zorg gedragen dat onze eerwaarde broeder Lodewijk, Aartsbisschop van Nizza de opvolger van onze waarden zoon Frans, Kardinaal Bisschop van Jasi, wierd toegelaten als onze Nunlius voor de geestelyke zaken, zonder de staatkunde in het minste aan te roeren. Doch ook deze onze

bedoeling ontmoete, in de gestelde voorwaarden, zoo vele hinderpalen, dat de aanwezigheid van dengeen, dien wij gezonden hadden om ons te vertegenwoordigen, in Spanje geheel overbodig werd, en zelfs tot vernedering van den H. Stoel en tot nadeel der godadienst kon strekken.

» Want, daar de zaken der Kerk in verwarring geraakten, begon men maatregelen te nemen, die hare regten seabdew, hare goederen verbeurd verklaarden, hare bedienaren kwelden en de verachting voor het gezag des Apostolischen Stoels deden blijken. Zoodanig zijn de wetten die voor een groot gedeelte den Bisschoppen de censuur der boeken benamen en toelieten om daarvan voor eene burgerlijke rechtbank te appelleren, zoodanig was de commissie, samengesteld om eene algemeene hervorming voor de geestelyke zaken daar te stellen; zoodanig was de wet die aanvankelijk verbood novicen in de geordende Kloosters aan te nemen, die vervolgens vele kloosters vernietigde, hunne goederen ter beschikking van de schatkist liet en, naar gelang van omstandigheden, vorderde de religieuzen aan de jurisdictie hunner Oversten te onttrekken of die tot den wereldlijken Staat terug te brengen.

» Voegt hierbij de vermindering der herders van hunne bisdommen, de verdrijving der pastoors, eene geweldadige onderdrukking der geheele geestelykheid, de verachting van al de regten der kerkelyke onvergaderbaarheid en het verbod zelfs aan de Bisschoppen gedaan om vrijelyk voor het toekomstige de heilige ordens uit te reiken.

Ondertusschen werden deze zoo noodlottige handelingen, die men niet genoeg kan laken, op eene onbeschaamde wijze onder de oogen van den Aartsbisschop van Nizza gepleegd, zonder dat men hem veroorzaakte de zaak der Kerk en des heiligen Stoels door regtmatige verzoeken te verdedigen. Vandaar eene groote ergernis voor de kerkelykheid, die uit het afsluygen van den Nunlius voortvloeyde, om te allen aanzienende of het althans geduldig toeliet. Daarom en omdat het strydig was met de heiligheid onzer roeping, om langer deze vernedering van het kerkelyk gezag te dulden, hebben wij gemeend denzelven eerwaardigen broeder te moeten gelasten om Spanje te verlaten, hetgeen dezelve reede voor eenige maanden gedaan heeft. Te gelijktijd onsen pligt vervullende naar gelang van het gewigt der omstandigheden, hebben wij niet gearzeld herhaalde eischen tegen de beleedigingen der Kerk en den Stoel van Petrus aangedaan, te rigten en ons te beklagen bij hen van wien men kon verwachten dat het kwaad zou hersteld worden.

Desniettenstaande, wij zeggen het met smart en ondanks ons zelve, de kreten en klagten der apostolische stem hebben niets verworven. Het is daarom dat wij de gelegenheid uwer vereeniging op dezen dag hebben te baat genomen en vermeend u van al hetgeen er omgegaan is mededeeling te moeten doen, opdat een ieder wel onderrigt worde dat wij de hierboven vermelde besluiten gegeven met zoo veel minachting voor het kerkelyk gezag en den heiligen Stoel en zelfs tot groote schade voor den Godsdiens, ten uiterste afkeuren en voor geheel nietig en krachteloos beschouwen.

Wij vermanen u derhalve bij het plegtig aandenken van dezen dag, waarop de Maagd, Moeder van God, den tempel binnen trad, om haren eenigen Zoon, den Engel des testaments, de zoo lang op aarde verwachtte vreedzame Koning, aan den hemelschen Vader aan te bieden, wij vermanen ulieden allen die in deze onze droefheid deelneemt om u biddende tot die heilige Maagd te wenden, en met ons door algemeene gebeden haren bijstand in de onderdrukking der Kerk af te smeeken, opdat door haar, aan wien het behoort al de ketterijen uit te roeijen, de twisten bedaren, de onlusten ophouden, de rust en vrede herbergen worden, en dat de dochter van Zion haren rouw aflegge, sich beroove van hare bezoedeling en de kloosters van vreugde aanneme.

— Den 31 Januarij jl. heeft Z. H. op het Vatikan door Mgr. *Patasi*, secretaris van de congregatie der Rits het plegtig decreet doen afkondigen, waarbij verklaard werd dat men tot de zaligverklaring van den eerwaarden dienaar Gods, *Joannes Maasius*, die pnyfest leek, waaroer vele reizen bij gelegenheid der hervorming

die voor de behandeling der mirakelen gehouden zijn; gehandeld is, welke door Z. M. den 21 September 1834 goedgekeurd zijn. Na afkondiging van het decreet, waarbij de Kardinaal *Pedicius*, prefect der Propaganda assisteerde, bedankte pater *Cipolletti*, generaal van de orde der broeders predikers den heiligen Vader.

Alvorens tot de afkondiging van het decreet over te gaan, nam de H. Vader, volgens gebruik der congregatie, de stemmen op der kardinalen en consulenten, die tot dat einde op het Vatikaan den 22 December jl. bijeengeroepen waren.

Het heilig collegie heeft een harer leden verloren Z. M. den Kardinaal-Aartsbischoep van Toledo, *Petrus de Inguanzo et Ribera*, geboren den 29 December 1764 te Lames, bisdom van Oviedo.

In Spanje heeft men zich gehaast om een voor de revolutionairen aangenaam en welgevallig prelaat te benoemen. Bij decreet der regentes van den 1 Februarij jl. is te Toledo benoemd *Petrus Gonzalez-y-Fallejo* oud Bisschop van Majorca; deze prelaat was lid der cortes van 1820 en werd verplicht na de herstelling van *Ferdinand VII* zijn ontslag te nemen. Hij werd naar Frankrijk verbannen, van waar hij wederom, na de amnestie naar Spanje terugkeerde. Hij werd lid van de kamer der proceres, waaraan hij thans president is.

Het is gemakkelijk te voorzien wat er van deze benoeming worden zal: er zijn reeds twee Bisschoppen benoemd, die van Terruel en Almeria, welke hunne bullen nog niet hebben bekomen; de benoemde Aartsbischoep van Toledo zal ook langen tijd kunnen wachten na de zijne, want volgens de bovenstaande aanspraak van den heiligen Vader, heeft men alle gronden om zulks te kunnen veronderstellen.

Duitschland.

FRANKFORT, den 21 Februarij

Naar men verzekert zou het Weener-kabinet onlangs, onder goedkeuring van het pruisische, aan de overige groote hoven eene nota hebben doen overreiken, in welke aan de eene zijde wordt aangedrongen op het behoud der onafhankelijkheid van de Ottomanische porte, maar tevens aan de andere zijde op de onschendbaarheid van het verdrag, waarbij Oostenrijk, Pruisen en Rusland elkander het ongestoord bezit en de rust hunner poolische provincien waarborgen.

De Hessische stenden hebben in hunne sitting van den 17^{den} voorgestelde wet wegens ontzetting ten algemeenen nutte en eene wet betrekende het aanleggen van ijzeren spoorwegen in het groot-hertogdom door particuliere personen, met eene geringe wijziging gunstig aangenomen.

Uit Constantinopel schrijft men van 27 Januarij:

De krachtige tussehenkomst van Engeland schijnt eindelijk een park te hebben gesteld aan het geweldadig stelsel van de egyptische regering in Syrie. Nog eer van de zijde der Porte de meervermelde firman aan den Pacha van Egypte op Englands verlangen was afgegaan, zijn van Alexandrie bevelen afgezonden, die geemen tijdel laten dat *Mehemed* niet aan al de vorderingen van Engeland, hoe ver dezelve op billijkheid gegrond zijn, bereidwillig gewig wil geven. — Het Bairamsfeest heeft op den 19 aan den Ramazan een einde gemaakt; de groote Heer heeft zich bij die gelegenheid in plegtstalen optoet, van zijn hofstoet vergezeld, naar de moskee van St. Sophia begeven, om er het gebed te verrigten. — Bij een artikel in de Turkeche Staatscourant worden de aan *Mahmud Hamdi-Pacha*, wien het gelukt is den opstand in Albanie te bedwingen, geschonken belooningen bekend gemaakt; aan de troepen die den togt hebben medegemaakt zijn medailles uitgedeeld. — Volgens jaarlijks gebruik is bij gelegenheid van het Bairamsfeest de lijst der stadhouderschappen bekend gemaakt, behalve de benoeming van den voormaligen kommandant van Varna tot stadhouder van Rhodes, *Dilawar-Pacha*, kondt dezelve geene verandering van belang. — De winter duurt hier met buitengewone strengheid voort; men heeft in een tijdvak van 20 jaren niet van zekere ongelukken door de vorst veroorzaakt, dan in dezen winter vernemen. De koude is slechts door hevige stormen, die almede door schipbraken ongelukken veroorzaakt hebben, en door sneeuwheijen afgebroken. — De pest schijnt geheel geweken.

Engeland

LONDEN, den 22 Februarij.

Op voordragt van lord *Londonerry* heeft het huis der lords besloten tot de indiening van een adres aan den Koning, waarbij deze verzocht wordt last te geven, dat aan het huis een afschrift worde overgelegd van den brief, in September ll. door den secretaris van staat voor de buitenlandse zaken aan het spaansche gouvernement geschreven, ten einde aan te dringen op de bevrijding van zeven en twintig spaansche in Februarij 1835 aan boord van het schip *Jessalla Anna* gevangen genomen en die nog in bewaring worden gehouden; almede het antwoord, daarop door die regering gegeven.

De zaak van den heer *O'Connell* heeft laatstleden dingsdag het lagerhuis op nieuw bezig gehouden, en nadat de beschuldigde erkend had twee duizend pond sterl. van den heer *Raphaël* te hebben ontvangen, maar tevens betuigd, die alleen te hebben aangewend ter bestrijding van de kosten der verkiezing van dezen tot parlementslid, en geenszins tot zijn eigen voordeel, is er eene commissie van onderzoek naar alles wat met de verkiezing voor Carlon in verband staat benoemd.

De zittingen dezer commissie zullen met gesloten deuren worden gehouden.

Lord *Dudley Stuart* (zie ons vorig nummer) heeft nader in het lagerhuis zijne gevoelens omtrent de politiek van Rusland in het breede ontwikkeld. Dit onderwerp achtte hij van nog grooter gewigt te zijn dan die binnenlandsche aangelegenheden, welke thans zoo veel tijd wognamen; want het stond in verband met de nationale eer, het opperbewind der zee, de handelbelangen en de veiligheid der indische bezittingen van Groot-Brittanje. Men meende wellicht, dat hij de russische politiek alleen in betrekking tot Polen zou beschouwen, maar zijn plan was veel uitgebreider: hij zou haar schetsen in hare betrekkingen tot Turkije, Indië, Engeland, ja tot geheel Europa.

In de eerste plaats hing hij, tot dat einde, een tafereel op van de uitbreiding van grondgebied en den aanwas van magt, vooral in de laatste tijden door Rusland verkregen.

Keizer *Nicolaas* heerschte in Europa over eene grootere oppervlakte dan de overige staten van dat werelddeel te samen besloegen en in Azië over eene driemaal grootere uitgestrektheid van land. *Catharina II* telde 22 miljoenen, Keizer *Alexander* 36 miljoenen onderdanen en thans telde de russische alleenheerscher er 54 miljoenen in Europa alleen. Zijn leger bestond uit zevenmaal honderd duizend man en zijne zeemagt uit ten minste zestig lijneschepen en fregatten. En hoedanig was de aard der bijna ontelbare bevolking? Zij hing, als een eenig man, van de wenken af van haren beheerscher die tevens het hoofd harer kerk is; elks leven en bezittingen waren in zijne hand; allen tot zijn dienst verplicht, en een opslag zijner oogen voldoende om miljoenen hunner naar de uiterste deelen der aarde te doen optrekken. Het klimaat des lands geeft voedsel aan hunne zucht om het uit te breiden en in milder luchtstreek te zoeken wat de koude hun weigert; zoodra de russische soldaat de grenzen overtrekt ontvangt hij vierbubbele soldij; in één woord, alles is berekend om de veroveringen te prikkelen.

De spreker betoogde vervolgens, dat Rusland bijna de eenige Mogendheid was, die, wel verre van oeffeningen te doen om den staat der zaken te helpen vestigen, bij de traktaaten van 1815 geregeld, daarbij in grondgebied en invloed had gewonnen, en beweerde, dat het nieuwe plannen van uitbreiding keesterde, door zich meester van de Sond en de Bardanellen te willen maken. Het laatste had, naar zijne overtuiging, het onderwerp der beradtingen te *Töplitz* uitgemaakt. Meermalen, zeide hij, had de ondervinding geleerd, dat de russische schepen die zeeënge blokkeerden, bijna in denzelfden oogenblik waarin de Koning van Engeland het parlement gerust stelde dat zij de Middellandsche zee zouden verlaten. Zoo weinig staat was er, volgens hem te maken op de beloften van het kabinet van St. Petersburg. Daarop ontwikkelde zijn lordschap de gevolgen, die voor den britschen handel uit eene overruwestering van Turkije door Rusland zouden voortvloeijen, te meer dewijl dan ook Perzie, binnen weinige jaren, een russisch wingewest zou zijn en de bevolking van het vasteland van Indië, den aanwas van den russischen kolossus ontwarende, haar ontsag en hare vrees voor Engeland zou verliezen, indien al zelfs geen inval der Russen in de britsche bezittingen volgde. Hij ging nog verder en poogde te bewijzen, hoe Rusland de magt van Oostenrijk zou kunnen faulken, Italië besetten en, hare zeemagt met de noord-amerikaansche en hollandsche vereenigende, Engeland en Frankrijk van nabij bestoken.

Na nog over de handelwijze der gencemde regering jegens de Polen uitgeweid en de stelling wederloegd te hebben, dat de uitbreiding van Ruslands magt haren val zou verhaasten, kwam hij eindelijk tot de middelen, die hij van de egyptische zijde tegen die uitbreiding wilde hebben aangewend en die vooreerst in ernstige vertoegen bestaan moesten en besloot met het voorstel, dat van het gouvernement moogt worden afgevraagd: het traktaat van Constantinopel van 8 Julij 1833, bekend onder den naam van dat van *Unkiar Skelessi*; het traktaat van St. Petersburg van Januarij 1834; de briefwisseling tuschen de drie kabinetten over deze verdragen, en eindelijk die tuschen de britsche en russische, betrekkelijk de door Engeland gedane vertoegen tegen Ruslandsch gehouden gedrag jegens de Polen.

De heer *Stewart* heeft niet alleen deze motie ondersteund, maar beweerd, dat een oorlog met Rusland onvermijdelijk was en d

het britsche volk ongetwijfeld de regering in het voeren daarvan zou ondersteunen. De minister van buitenlandsche zaken, lord Palmerston, verklaarde daarentegen, dat, ofschoon met den eersten spreker in sommige opzigten iustemmente, hij er ver af was van eenen oorlog wenschelijk te achten, maar de voortdoring van den vrede hoopte, voor de verbreking van welke hij dan ook durfde beweren, dat in deze oogenblikken geene redenen bestonden, daar de aangeheven klagten, als ware de engelsche vlag, tijdens het verblijf van lord Durham in de zeehavens van het zuidelijk Rusland, met opzet beledigd, ongegrond waren, terwijl het tractaat van Unkiar-Skelessi, voor zoo ver de doorvaart der Dardanellen betref, thans als eene doode letter kon worden aangemerkt, dewijl dat punt alleen in oorlogstijd van kracht was.

Deze debatten zijn geëindigd met het toestaan van het overleggen van laatstgenoemd tractaat, doch de overige papieren, die door lord Stuart verlangd waren, zijn geweigerd.

— Uit Portsmouth schrijft men, dat aldaar op de werf groote werkzaamheid heerscht, en dat er verscheidene linijschepen worden uitgerust.

— Meer dan veertig schepen zijn, gedurende de stormen der laatste dagen, op de engelsche kusten verongelukt.

Frankrijk.

PARIS, den 21 February.

Het kabinet schijnt eindelijk aldus zamengesteld te zijn, buitenlandsche zaken en voorzitterschap van den raad, de heer Thiers. — Koophandel, de heer Passy. — justitie, de heer Sauzet. — financien, de heer Duchâtel of de heer d'Argout. — marine, de heer Dapierre of de heer Rosamel. — binnenlandsche zaken, de heer de Montalivet. — Oorlog, de maarschalk Maison. — Openbaar onderwijs, niemand is voor dit ministerie voor alsnog bestemd. Vele gedeputeerden zouden gaarne den heer Rémusat daartoe zien be-
noemen.

— Uit Rouen schrijft men andermaal, onder dagteekening van den 15, dat de leetustingon aldaar met den meesten spoed worden voortgezet. Men dacht dat er weldra een eskader van zes linijschepen, twee fragatten en twee kleinere vaartuigen naar den Archipel zou sterven.

— Fieschi en zijne beide medeplichtigen zijn in den vroegen ochtend van vrijdag den 15 February ter dood gebragt. Men leest omtrent deze terechtstelling de nav. gende bijzonderheden.

— Vrijdag avond vóór de bevelen van de bevelen van Paris afgezonnen, werden drie door het hof der pairs veroordeelden vrijdag ten plaats hebben elk regiment moest twee bataljons leveren. Vrijdag ochtend vroeg waren alle deze troepen, ter sterkte van omstreeks 10,000 man, op de been. Zij werden op den weg dien de veroordeelden moesten afleggen, geplaatst, en omringden het middelpunt van het plein van St. Jacques (alwaar sedert eenigen tijd de terechtstellingen plaats hebben) Slechts een gering aantal nieuwgierigen hebben tot midden op het plein, en dus bij het schavot kunnen doordringen. Alleen de uitgang der straat St. Jacques was vrij; de andere naar het plein voerende straten waren afgezet. Eene talloos volksmenigte verdrong zich in die straten. Aan de vensters en op de daken der weinige huizen, die het plein omringden, wemelde het van nieuwgierigen. Men wees een venster in een der huizen aan, hetwelk aan twee engelschen voor 500 franken verhuurd was. Op het plein merkte men, behalve ten groot aantal heambten en dienaren der politie, ook de generaals Dariule, Bugaud en Fedons op, die door vele staf-officieren waren omringd.

» De klok van het observatoire sloeg acht ure toen zich de drie karren, waarin de veroordeelden gezeten waren, door eene afdeeling tadsooldaten te paard omringd, op het plein van St. Jacques vertoede. De veroordeelden waren tot den einde toe in de gevangenis van het palais de Luxembourg (alwaar de gerogts- en vergaderstalen der pairs zich bevinden) gebleven; en de steet naderde dus door de laan van het observatoire. Pépin met den abt Gallard waren in de eerste kar, Morey en de abt Montes in de tweede, en Fieschi door den abt Grivol vergezeld, in de derde.

» Pépin heeft het eerst het schavot beklommen; zijn gelaat was bleek maar hij bewoog zich met vasten tred. Boven op het schavot gekomen, richtte hij zich tot de toeschouwers en riep met eene sterkstem:

» Vaart wel, mijne heeren, vaart wel! Ik sterf als een slagtoffer! Ik ben onschuldig!

» Morey boog na hem het hoofd onder de bijl. Hij werd op een stoel naar de guillotine gedragen; zijn gelaat drukte koude onverschilligheid uit. Slechts liet hij misnoogen blijken, toen men hem zijnen jas mitrok.

» Eindelijk kwam de beurt aan Fieschi. Die koraikan heeft de koelbloedigheid, waarmee hij gedurende den geheelen loop van het rechtsgeding blijken heeft gegeven, niet verloochend. Zijn gelaat was

mede bleek; hij liep het schavot rond, richtte eene korte aanspraak aan de toeschouwers, waarin hij betuigde, in zijne bekentenis niets dan de zuivere waarheid gezegd te hebben, omhelde zijnen biechtvader, en legde zijn hoofd zelf onder de bijl; deze viel en zijn leven was geëindigd!

» Zes minuten over acht ure was alles geëindigd; elke terechtstelling had slechts twee minuten geduurd.

» De volksmenigte ging stil en getroffen uiteen, en een gevoel van vrees en schrik was op aller gelaat te lezen.

De geestelijke, die Fieschi in zijne laatste levensuren heeft bijgestaan, heeft een berigt daaromtrent openbaar gemaakt, waarin gezegd wordt, dat hij zich met dezelfde drift en geeskracht tot eenem christelijken dood heeft voorbereid, als hij vroeger bij zijn voortkollen op den weg der schande en misdaad had aan den dag gelegd. Hij heeft zich ook voor zijn sterven, geheel en al met Pépin verbeend. Deze laatste heeft insgelijks vatbaarheid voor de vertroosting van den godsdienst betoond, en veel meer geeskracht aan den dag gelegd, dan toen hij voor zijne regters stond. Slechts de gedachte aan zijne vrouw en kinderen mocht hem telkens vreselijk hebben geseekt. Morey heeft naar de vermaningen van den geestelijke zoo gezegd wordt niet willen luisteren.

Nog altijd blijft het onzeker, of Pépin wel tot bekentenis zijner misdaad is gekomen. Zijn bovenvermeld gezegde op het schavot zou echter het tegendeel doen vermoeden.

De Gazette des Tribunaux deelt heden een zeer omstandig verlag mede van de laatste oogenblikken van Fieschi en zijne leetgenooten. Het blijkt daarnit, dat alle bij de zoo veel indruk makende voorbereidingen, die de terechtstelling moesten voorafgaan, eene groote bedaardheid of liever onverschilligheid hebben aan den dag gelegd. Vooral was de houding van Pépin geheel verschillend van die, welke hem in den loop der debatten onderscheidde. Toen de veroordeelden aan den voet van het schavot waren gekomen, heeft zich een commissaris van politie bij Pépin vervoegd om hem tot nadere ontdekkingen aan te sporen, daarbij voegende dat zijne terechtstelling, indien hij nog iets mocht te zeggen hebben, zou worden uitgesteld. Zeer bedaard echter gaf hij ten antwoord, dat hij alles wat hem bekend was, had geopenbaard, en als een slagtoffer van verfoeilijken laster, onschuldig zoude sterven. Deze laatste verklaring heeft hij ook van het schavot aan de menigte herhaald.

Nog is thans eene soort van geloofsbelijdenis van de hand van Fieschi openbaar geworden, waarin hij over de onsterfelijkheid der ziel gesproken, en die aan zijnen biechtvader, den abt Grivol, is gegeven. Hij uit, ten slotte van die brief, een wensch, dat men ten minste tot een afschrikkend voorbeeld voor andere misdadigers, Overigens blijkt uit de zeer uitvoerige berigten, die thans wegens de terechtstelling worden medegedeeld, dat Fieschi niet slechts den welverdienden dood moedig is te gemeet gegaan, maar ook tot den einde toe in eenen staat van opgewondenheid heeft verkeerdt; zoo zelfs, dat de abt Grivol van tijd tot tijd het vuur zijner gesprekken heeft moeten matigen. Aan den voet van het schavot gekomen, en de ontzettende volksmenigte, die in den omtrek bijeen was, ziende, zeide hij: » Welk een gevoel! Ik had dit verwacht. Men heeft mij als een afschuwelijk monster afgeschilderd. Ik ben een groot misdadiger; maar ik heb door mijne bekentissen eene groote dienst aan mijn vaderland bewezen. Ik heb den Koning voor altijd op den troon bevestigd.

Nadat hij het hoofd van Morey had hooren vallen, beklom hij met vlugheid het schavot, na den abt Grivol te hebben verzocht, hem ook daar te geleiden. Toen wendde hij zich tot de volksmenigte, en sprak (volgens het Ageringsblad) deze woorden uit: »Mijne Heeren, alles wat ik gezegd heb, is de waarheid; ik heb nooit leugens verhaald; indien ik gelogen heb, moge God mij straffen. . . . Ik zweer dat ik de waarheid gezegd heb, voor God, wie ik omhelze.» Hier bood de abt Grivol hem het kruisbeeld aan, hetwelk hij met vervoering en bij herhaling kuste; daarna ging hij voort: »Ja, ik heb de waarheid gezegd; ik vraag vergiffenis aan God en aan de menschen, maar vooral aan God! Ik hoop, dat mijne veroordeeling ten minste tot voorbeeld moge strekken!» Na deze korte aanspraak viel hij den abt tweemaal om den hals. Deze haastte zich, diep gereerd, om het schavot te verlaten, en was de trappen nog niet afgeklimmen, toen het hoofd van Morey reeds gevallen was.

— Men heeft dezer dagen het gerucht verspreid, dat Pépin na zijne veroordeeling meermalen werd verhoord, en spoedig met buitengewone gestrengheid was behandeld, om hem tot bekentenis der misdaad te dwingen. Ten einde die geruchten te wederleggen, vindt men heden in de Gazette des Tribunaux een afschrift van de processen-verbaal der verhooren, die de veroordeelden hebben ondergaan. Van den veronderstelden dwang leveren deze verhooren niet het minste bewijs, doch het blijkt dat Pépin onder verhooren

erkend heeft, dat hij meermalen met *Fieschi* en *Morey* over den aanslag van 28 Julij gesproken heeft, van het geheele ontwerp bewust was, en aan onderscheidene hoofden der republikeinsche partij eenige dagen te voren deed weten, dat er bij de wapenschouwing eene aanslag tegen het leven des Konings zou worden volvoerd. Hij voegde daarbij, dat *Fieschi* en *Morey* diegenen waren, die de middelen van uitvoering hadden beraamd, terwijl hij, begaan met het lot van zoo velen, die de onschuldige slagtoffers zouden zijn, het gebruik van een helsch werktuig ernstig had ontraden; doch tegen deze verontschuldiging stond de bekentenis over, dat hij zich tot *Cavaignac* en andere zijner vrienden had gewend, om van deze geweerloopen te bekomen, en toen dit mislukte, eene som van 250 à 300 franken had voorgeschoten. *Fieschi* en *Morey* daarentegen zijn zich in hunne verklaringen volkomen gelijk gebleven.

Het hoofd van *Fieschi* is, zoo men wil op hooien last, in handen van eenen broefenaar der cranologie of schedelleer gesteld.

Men heeft tijdingen uit Madrid van den 15, volgens welke het bestuur aldaar zeer ingenomen was met den inhoud der troonrede in het engelsch parlement. Het officieel dagblad prees de gewichtige diepten die het britsch kabinet aan de Koningin-regentes had bewezen.

Omtrent de financiële ontwerpen van den heer *de Mendizabal* was nog niets naders bekend, en men meende dat de heer *Isturitz* geweigerd had zich aan het bestuur aan te sluiten, en dat dien ten gevolge het ministerie tot na de verkiezingen onvoldtallig zoude blijven.

Een der gematigde leden van de cortes, *Perpina*, werd wegens een geschrift over de verkiezingen vervolgd.

— Te Cadix heeft het besluit tot ontbinding der cortes het volk in beweging gebracht, doch de rust schijnt spoedig te zijn hersteld.

— Te Bayonne worden bij voortdoring onder officieren en manschappen voor het vreemden legioen aangeworven. Men schrijft overigens van daar, dat de generaal *Eguia* zich den 11 van Balmaceda naar Mesquillo heeft begaven, en ook deze plaats heeft vermeesterd, de bezetting, die zich aldaar in een versterkte kaserne eenigen tijd verdedigd had, krugsgewangen makende. Men meent dat de carlisten thans in staat zullen zijn eenen ernstigen aanval op Bilbao en Portugalette te ondernemen, immers men schrijft uit St. Sebastiaan, dat de generaal *Zriarte* zeer overhaast naar Bilbao was vertrokken, om aldaar op de verdediging orde te stellen.

In de haven van Barcelona is onlangs een eskader van elf engelsche schepen aangekomen.

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, den 24 February.

Zijne M. de Koning heeft bij besluit bepaald, dat het getal springhengsten, ten dienste van 'srijks stoeterij te Borculo, tot 70 zal worden gebracht, en alzoo, ter vervanging van zoodanigen, die door onderdom en andere gebreken niet meer geschikt zijn, achten stuks in Engeland zullen worden aangekocht, tot welk einde de onder-directeur van 'srijks stoeterij, de majoor van *Kretschmar van Wijk en Aalburg*, met dien aankoop zal wezen belast, en aan hem als tolk worden toegevoegd de wachmeester volontair van het regiment huzaren no. 6, *Schuijers*, terwijl de stalmeester, wachmeester *H. Felthorst*, almede genoemde majoor zal vergezellen, ten einde het spijet te voeren over het geleiden dier hengsten met engelsche koppelwachten tot Rotterdam.

— Uit Nordheim wordt gemeld, dat ook daar, bij het geweldige onweer van 12 dezer, de bliksem de spits van den toren heeft getroffen en brand veroorzaakt, die niet eerder konde gebluscht worden dan nadat de spits was naar beneden gestort. Ook te Wittenberg werd de kerktoeren getroffen, hoewel zonder brand te verwekken.

— Volgens de *Boston Commercial Gazette* bedraeg de bevolking van eenige der voornaamste steden in de Vereenigde Staten op 1 Januarij 1836, als volgt: New-York 269,873 inwoners, Philadelphia 200,000; Baltimore 92,000; Boston 78,602; New-Orleans 60,000; Charlestown 37,500. De aanwas der bevolking van New-York heeft sinds 1790 bedragen als volgt: in 1790, 83,131; in 1800, 60,489; in 1813, 96,373; in 1820, 123,706; in 1825, 167,059; in 1830, 203,000 en in 1835, 269,873.

— Uit Coblenz wordt van den 11 dezer gemeld. Een merkwaardig verschijnsel heeft zich dezer dagen in onze omstreken vertoont. De vrouw van *J. P. Weller*, gemeente Kausen, kanton Aldenkirchen, heeft tweelingen ter wereld gebracht, die met de borst verenigd waren, zoodanig dat het benedenste gedeelte van het ligchaam slechts dat van één persoon uitmaakt. Er zijn twee hoofden, twee borsten, vier armen, doch alleen twee beenen. Deze wezens zijn welvarend.

167ste Koninklijke Nederlandsche Loterij.

VIJFDE KLASSE.

1ste Trekking. No. 12652 f 1000; No. 17463 f 1500.
 2de — No. 6624 f 2500.
 3de — No. 6475 f 1000.
 4de — No. 12511 f 1000; No. 21695 f 10,000; No. 21775 f 1000; No. 17284 f 25,000; No. 487 f 1000; No. 19905 f 1000; No. 16133 f 1000.

BEKENDMAKINGEN.

••• TE HUUR, met Paaschen, of Le Mei 1836 te aanvaarden: Een HEEREN-HUIZINGE, met vijf BENEDEN- en twee BOVEN-KAMERS, twee KELDERS, KEUKEN en TUIN, gelegen te *Bozmeer*, te bevragen bij de Wed. *A. G. R. J. A. B.* aldaar.

••• In de Gemeente *Berchem*, Provincie *Noord-Brabant*, wordt ten spoedigste verlangd een ACOUCHEUR, hofstevens CHIRURGJN, in die gemeente, welke eene bevolking heeft van nagenoeg 1800 zielen, en in onderscheidene omliggende gemeenten is noch Accoucheur, noch Chirurgijn aanwezig, dit gevraagd bij andere omstandigheden behoeft een goed bestaan, terwijl bovendien uit Gemeente- en Armen Kassen een jaarlijksche bijdrage ad twee honderd Gulden zal worden betaald.

Die hiertoe inclineren adresseren zich in persoon of met vrachtwijze Brieven.

Het Gemeentebestuur van *Berchem*,
 J. P. BIJVOET, Burgemeester,
 Ter ordonnantie van hetzelfde,
 T. COOLEN, Secret.

MAGAZIJN VAN LAKENS EN ANDERE WOLLEN STOFFEN,

KERKSTRAAT, N. No. 50, te 's BOSCH;

De Ondergeteekende heeft de Eer het geëerde Publiek te bekriften, dat hij voor dit voorjaar ontvragen heeft een schoon dubbeld Assortiment LAKENS in alle Kleuren en Kwaliteiten, recomandeaert zich in een iederz gunst en aanbeveling, belovende eene prompte en citiele bediening.

A. PARIS.

MARKTBERIGTEN.

EINDHOVEN, den 23 February.

Rogge,	} het nederlandsch mud. {	f 4-20 a
Boekweit,		" 4-70 a
Haver,		" 2-70 a
Garst,		" 0-55 a

Met nederlandsch pond beter
 De vier nederlandsche ponden roggebrood 26 cents.

AMSTERDAM, den 22 February.

Tarwe, prijkhoudend, 132 pond N. Groninger f 170; 126 pond houte Poolische f 197, 200.
 Rogge, als voren, 123 pond N. Drentsche f 136; 122 pond N. Overijssel f 133.
 Garst, in een doos, 106 pond N. Vriessche Zomer f 127.
 Haver, prijkhoudend, 86 pond N. dikte f 76.
 Boekweit, prijkhoudend, 114 pond Groninger Vaan f 157.
 Koolzaad, in een doos, Groninger 68 1/2 p. vl.; 9 Vats in October 71 p. vl.
 Lijnraad, stil, f 210 à 330; Riga's Zaai f 20 à 21 de Ton.
 Hennepzaad, f 180 à 220.

SCHIEDAM, den 19 February.

Jenever het Nederl. Vat, zonder Fust, f 18,25 } zonder de belasting.
 Amst. Proef het " " " " - 21,00 }

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

Te Londen waren den 20: 3 pCt. gecons. 91 1/2; Ardoins 46 1/2; Passie 15 1/2; Deferred 23 1/2; Holl. 2 1/2 pCt 55 1/2; 5 pCt. 104 1/2.
 Te Parijs den 21: uithoefde van den zondag geene fonds-notering.
 Te Antwerpen waren den 21: Belg. 101 1/2; O. Metall. 103 1/2 Sp. Leening 1834, 481, 47 1/2; Pass. 15 1/2; Differed 18 1/2; Nap. renten 93 1/4; B. Tavolière 65 1/4; Sicil. 93 1/2; Rom. B. 102 1/2; Id. te Antw. 99 1/4; Braz. 86 1/2. — Wisselkoers op Amsterdam en Rotterdam, 7/8 pCt. k. zigt.

BEURS te AMSTERDAM.

Maandag, den 22 February.

Werk. schuld 2 1/2 pCt. 55 1/2; Dito 5 pCt. 103 1/2; Kans-Biljetten f 24 1/2; Amort. Synd. 4 1/2 pCt. 96 1/2; dito 3 1/2 pCt. 80; Handelsm. 130 1/2; Ardoins 85 p. 48 1/2; Dito Onbep. st. 47 1/2; Uitgest. 183 1/2; Passie 15 1/2; Metall. 99 1/2; 100; Columb. 26; Roehels 69 1/2.

Dingsdag den 23 February.

Werk. schuld 2 1/2 pCt. 55 1/2; dito 5 pCt. 103 1/2; Kans-Biljetten f 24 1/2; Amort. Synd. 4 1/2 pCt. 96 1/2; Dito 3 1/2 pCt. 80; Handelsm. 131 1/2; Ardoins 85 p. 48 1/2; Dito Onbep. st. 47 1/2; Uitgest. 18 1/2; 1/2 nominaal; Passie 15 1/2; 16 1/2.

In Integralen heerscht eenige leysendigheid; er worden daarin de genoemde koersen verscheidene posten omgezet; in de overige hollandsche effecten gaat weinig om.

De heden bekend geworden lagere koersen der Ardoins van Londen van zaterdag hebben niet alleen het hoogere parijse merk belet daarop gunstig te werken, maar worden dezelve tot zelfs circa 7/8 pCt. beneden den koers van gisteren verhandeld. In alle spaansche fondsen blijft intusschen de handel zonder bijzondere leysendigheid.